

meget bange for Riffelforeningerne eller Folkevæbningsfamlagene, thi disse vidner om, at Folket ikke vil tie stille til at blive berøvet sin Ret. Og Folkevæbningsfamlagene voxer. Paa Sjælland har man nu Foreninger i hvert Amt, og man har begyndt at uddele Rifler, paa Falster tæller Foreningen allerede 800 Medlemmer, Sydsyen kommer nu ogsaa med, i Østjylland gaar Sagen godt fremad, ja, selv inde paa Heden, i Viborg Amts 4de Valgkreds tager man Sagen op. Ringkjøbing Amt har begyndt — — — — —

Man kalder det Selvtægt, at et Folk rejser sig for at værges sin grundlovshjemlede Frihed. Men man tager fejl; Folket vil netop værges sig mod Selvtægt. Grundloven forbyder Ministeriet at opkræve Skatter eller afholde Udgifter før Finantsloven er vedtaget; hvis Ministeriet saa uden en lovlig Finantslov opkræver Skatter, er dette da ikke Selvtægt? — De, der saa betaler de ulovlig opkrævede Skatter, hæler med Selvtægter, den, der nægter Skat, staar paa Lovens Grund mod Selvtægten. Og hvis Regjeringen vilde gaa videre, vilde spørge Forfatningen for selv at tage den Magt, den ikke kan saa paa lovlige Raade, var dette da ikke Selvtægt? — — — — —

Hvad det danske Folk vil værne — om fornødent med Vaaben i Haand — er ikke blot sit Pengestab, men det er hele sin og Folkets Frihed og Ret. Enkeltmand kjøber ikke Rifler for at værges sin Eiendom, men det er i Følelse af Fællesskabet, af hvad vi er det danske Folk skyldig, at vi gjør os rede til at tage Vaaben i Haand. Det er ikke for vor egen Persons Skyld, for vore egne Interesser, egen Magt eller Fordel, men det er Folkets Sag, vore Børns og Efterkommeres lovlige Ret, vi ikke vil sætte over Styr ved at lade os lulle i Søvn ved Højres Buggeviser om, at ingen tænker paa at tage vor Frihed fra os.

Gid det var saa vel, at ingen tænkte herpaa! — saa faar Folkevæbningsfamlagene ingen Brug for Riflerne mod indre Volds mænd. De, der ikke tænker paa at fravøve Folket sin Frihed, behøver slet ikke at frygte for Riflerne. Men hvis Magthaverne vil tage selv, vil tilvende sig en Magt og Myndighed, de ikke har Ret til, da er Sligt Selvtægt, og det er da hver fri Mand's Ret og uafviselige Pligt at værges Folkets bedste Cie.

Bilag 19.

Uddrag af „Morsø Folkeblad“ for den 28de Marts 1885.

Naar vi tager Folkevæbningsfagen op, da er det ogsaa med Muligheden for Die, den Mulighed, at det kan blive nødvendigt for Folket at værges sig mod ydre Fjender for ikke at udsætte sig for helt at blive opløst, og at værges sin grundlovshjemlede Frihed for ikke at miste den sidste Rest af denne. Udsigterne ere ikke for lyse.

Uvisen*) skriver, at jeg „som grundlovstro Mand burde vide, at det hverken er ham (mig) eller Folket, der skal afgjøre, om det er lovligt at opkræve Skatter, naar Rigsdagens Afdelinger ikke er blevne enige om en Finantslov“. — Heri har Uvisen Ret. Sligt forlanger vi ikke at afgjøre, thi det er afgjort ved Grundlovens § 49, som siger, at før Finantsloven er vedtaget, maa Skatterne ikke opkræves. Vil en Regjering alligevel opkræve ubetilgede Skatter, da strider dette imod Grundloven. — — — — —

*) Morsø Avis.